

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر بهزیستی روانشناختی مادران دارای کودک مبتلا به اوتیسم

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه احمدی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی

احمد برجلی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

تولد و حضور کودکی با کم‌توانی ذهنی در خانواده و مشکلات مربوط به مراقبت از وی، قادر است بهزیستی روانشناختی والدین به ویژه مادر را تحت تاثیر قرار دهد. با توجه به این موضوع پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهزیستی روانشناختی مادران دارای کودک مبتلا به اوتیسم انجام گردید. روش کار: روش پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی، از لحاظ روش نیمه آزمایشی و از نوع طرح های پیش آزمون- پس آزمون همراه با گروه آزمایش و کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه مادران دارای کودکان اوتیسم مراجعه کننده به مرکز اوتیسم در تهران در پاییز سال 1397 بودند، که به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب و به طور تصادفی و با قرعه کشی در دو گروه آزمایش 15 نفر و کنترل 15 نفر جایگزین شدند، که در آن گروه آزمایش در 8 جلسه 90 دقیقه ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد را دریافت کردند. ابزار اندازه گیری مورد استفاده در پژوهش، پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف 1980 بود. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه از طریق نرم افزار SPSS در دو بخش توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (تحلیل کوواریانس چند متغیره) انجام پذیرفت. یافته ها: نتایج بدست آمده از تحلیل داده ها نشان داد، که به دنبال ارائه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد نمرات بهزیستی روانشناختی افراد گروه آزمایش در مرحله پس آزمون افزایش داشته و این نوع از درمان اثرات مثبت معنی داری را بر بهزیستی روانشناختی مادران دارای کودک مبتلا به اوتیسم برجای گذاشته است $P > 0/01$ نتیجه گیری: درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد روشی موثر به منظور افزایش بهزیستی روانشناختی مادران دارای کودک مبتلا به اوتیسم می باشد.

کلمات کلیدی:

درمان پذیرش و تعهد، امید، بهزیستی روانشناختی، مادران، اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918940>

